

Willem Bilderdyk (1756-1831)

De rozen

ZANGSTUKJEN

Ik heb ze zien bloeien
By 't uchtendontgoeien;
Nu hangen de bladen en storten in 't stof,
Tot speeltuig der stormen,
Tot aas van de wormen,
Tot schaamte van d'op haar zoo pralende Hof.

Toen zogen haar knopjens
De lavende dropjens,
Tot parels geronnen uit hemelschen daauw:
Nu missen zy kleuren,
En spreiden geen geuren,
Eer de avond de velden nog wikkelt in 't graauw.

Zoo zag ik geslachten,
Zoo schoonheid en krachten
Ontluiken en bloeien, maar luttel bestaan:
Zoo lach en verblijden
In jammer en lijden
Voor 't schemerend Westen des levens vergaan.

Zoo 't zingen en springen
Voor 't handenverwringen
Verwisseld, in in dan een vluchtigen wenk.
't Zijn alles slechts bloemen
Waarop wy hier roemen;
t Is alles een daauwdrop, een morgengeschenk.

De luister der oogen
Met nevels betogen,
Ja, zenuw- en voeding- en spierkracht verkwijnt.
Ook oordeel en reden
Bezwijkt met de leden,
En 't leven verwaasemt, vervliegt, en verdwijnt.

E-Mail: [J.R. van Wijk](mailto:J.R.vanWijk)

Ingezonden: 13 september 1996 (Gewijzigd: 19 juli 1997)

Ik heb ze zien bloeien
bij het ochtengloren
Nu hangen de bladen en vallen in het stof
als speelbal van de stormen
als lokkertje voor de wormen
tot schaamte van de tuin die al trots was op de rozen.

Vroeger dronken haar knoppen
de dorstlessende druppels
uit de hemelse dauw
die leken op parels.
Nu zijn de kleuren uit de rozen verdwenen
ze ruiken niet meer
nog voordat de schemering valt over de velden.

Zo zag ik elke keer weer generaties (mensen)
zo zag ik schoonheid en kracht ontstaan en bloeien
maar heel kort bestaan
Zo zag ik lachen en vreugde
veranderen in verdriet en lijden
nog voordat de schemering valt over het leven.

Zo zag ik het zingen en springen
veranderen in handenwringen
in een ogenblik
mensen zijn als bloemen
waarover we het hier hebben
mensen zijn niet meer dan een dauwdruppel,
een geschenk van het ochtengloren.

De pracht van de ogen
wordt met nevels overdekt
de zenuwkracht, de voedingskracht en de spierkracht wordt minder
ook de mening en het denken
verdwijnt met het lichaam
en het leven verdamppt, vervliegt en verdwijnt.

1.

vroeger
zon komt-op.
roos (ruiken)
tuin show

C-hand + B-0-hand

tijdje-later
roos, wind, blad-valt
wurm (naar blad kruipen) blad-eten.
tuin schamen.

2.

roos, knop
dorst
ochtend-vocht
roos-zuigen (*wijzen boven op rozenknop, knikken*)
lijkt oester, parel in.

Avond (schemering)
kleur verdwenen
ruiken niet

3.

mensen, van-tijd-tot-tijd
(*wijzen met B-0-hand naar mensenhand*)
prachtig, krachtig (*twee handen*)
ontstaan, bloeien
leven, verdwijnen

leven, donker worden
mensen, lachen, blij
(*schrikken*) verdriet, lijden,

4.

mensen zingen, dansen
(*schrikken*) wanhoop

mensen gelijk bloemen
gelijk ochtend geeft vocht.

5.

ogen schitteren
(*schrikken*) troebel
gevoel, vruchtbaar, kracht verdwijnen

lichaam verdwijnen
mening, denken verdwijnen
leven, verdwijnen, verdampen, vervliegen.